

Är Bibeln kul?

[Spara som PDF](#)

Skrivet av Lennart - 30 april, 2011 - 12:58

Allt oftare ser jag i församlingars programförklaringar och visioner att "det skall vara **kul** att komma till kyrkan" eller att "kyrkan skall vara en plats dit vi med **glädje** inbjuder andra". Även Alpha-kurserna har denna lättsamma inriktning. I informationsbroschyren *Vad är Alpha* sägs följande om dessa kurser: "Det är möjligt att lära sig om den kristna tron och samtidigt ha **roligt**".

Man bör här stilla sig till lite eftertanke och fråga sig: är Bibeln kul? Om allt står rätt till med vår tro och våra församlingar, så skall Bibeln vara den enda utgångspunkten, alltså själva fundamentet på vilket vår tro och församlingsverksamhet står ("Sola Scriptura"). Och om det nu skall vara roligt, skojigt, kul och läckert i kyrkan (och på Alphakurserna), så måste i sådant fall Bibeln ge oss underlag till den hållningen, eller hur? Så är då Bibeln rolig, skojsam och käck i sitt budskap?

Så pass mycket har jag läst Bibeln att jag kan svara ett klart NEJ på ovanstående fråga. Det finns någon vers här och där som man kan skratta åt, särskilt när det berättas något dråpligt. Men dessa verser är ytterst få, och de påverkar inte ens till någon promille Bibelns huvudbudskap eller karaktär. Sanningen är den att Bibelns budskap är mycket allvarligt. Bibeln avslöjar ju att vårt liv här på jorden är ett test på var vi vill tillbringa evigheten. Det finns endast två alternativ att välja på:

1. Evtigt liv i fullkomlig glädje och harmoni hos Gud.
2. Evig förtappelse borta från Gud.

Vill vi välja alternativ 1 så är vägen dit smal. Den är i själva verket så enkel att själva enkelheten är det som gör vägen smal och därmed svår. Vi människor vill ju så gärna hjälpa till, vi vill prestera, glänsa, synas, och även syssla med religiösa riter och manipulation av tillvaron. Men **Guds** väg handlar om ett fullständigt beroende av honom, och skall vi komma dit hän måste vi lägga ner allt vad vi själva kan tillföra och önskar göra för vår frälsning. Det här kallas i den kristna tron för att vi måste "korsfästas med Kristus". Vi skall alltså "dö bort" från vårt egenupptagna och syndiga liv och istället leva ett liv i full förtröstan på Guds vilja, hjälp och ledning. Det här handlar så klart inte om vilket pålägg du skall ha på smörgåsen eller om du får köpa jeans eller ej, men det handlar om vem som är Gud i våra liv.

Så är då Bibelns budskap kul? **Nej**, det är oerhört utmanande! Det handlar ju om liv eller död. Skall det då vara kul att komma till kyrkan? **Nej**, inte i det fall vi samlar till gudstjänst där vi vill förkunna i enlighet med Guds Ord och genom det vägleda människor i sann kristen tro och till frälsning. Och är då kyrkan en plats dit jag med glädje inbjuder vänner och bekanta? **Nej**, kyrkan skall vara en plats dit jag (faktiskt!) med bävan inbjuder andra.

Guds Ord ställer ju oss människor till svars, det klär av oss det som skall dölja vår synd och skuld, det klär av oss vår självförgudning, och det utmanar oss med valet mellan liv och död. Det svider att höra sanningen om oss själva och om evigheten. Den sanningen kan man möta med ett komplett ointresse, med förakt, med aggressivt avståndstagande, med nyväckt intresse eller i djup ödmjukhet. Men denna sanning blir aldrig lustig. Därför skall också våra gudstjänster och kristna samlingar präglas av detta allvar. Visst är det en salig glädje att få ta emot Guds fria frälsningserbjudande och uppleva sig som frälst och räddad till evigheten hos Gud redan här och nu, men det är en glädje genom tårar! Sådan är också den fortsatta vandringen med Jesus på denna sida evigheten.

Vi kristna skall så klart kunna umgås, trivas och ha kul tillsammans och med andra. Men när det gäller Bibelns budskap så är det inte inget man kan skoja om. Och detta allvar i Guds Ord måste då också avspeglas i vår tro och därmed i de samlingar som handlar om denna tro. Allt annat blir missbruk av både den tid och de resurser vi fått nåden att förvalta.

[Läs andra artiklar i Lennarts blogg](#)